

ODPIS

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

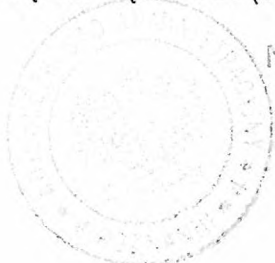
Dnia 21 stycznia 2021 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA Tomasz Grossmann
 Sędzia WSA Maciej Busz
 Asesor sądowy WSA Maria Grzymisławska-Cybulska(spr.)

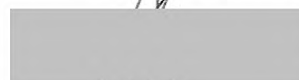
po rozpoznaniu w trybie uproszczonym w dniu 21 stycznia 2021 r.
sprawy ze skargi Ostrowskiego Stowarzyszenia Miłośników Zwierząt
na bezczynność Agnieszki Nowickiej prowadzącej Międzygminne Schronisko dla
Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim
w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej

1. zobowiązuje Agnieszkę Nowicką prowadzącą Międzygminne Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim do załatwienia wniosku Ostrowskiego Stowarzyszenia Miłośników Zwierząt z dnia 14 października 2019 r. w terminie 14 dni od dnia otrzymania odpisu prawomocnego wyroku;
2. stwierdza, że Agnieszka Nowicka prowadząca Międzygminne Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim dopuściła się bezczynności w załatwieniu wniosku;
3. stwierdza, że bezczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa;
4. zasądza od Agnieszki Nowickiej prowadzącej Międzygminne Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim na rzecz skarżącego Ostrowskiego Stowarzyszenia Miłośników Zwierząt kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 20 stycznia 2020 r. Ostrowskie Stowarzyszenie Miłośników Zwierząt w Ostrowie Wielkopolskim (dalej również jako: „Stowarzyszenie”) wniosło skargę na „*bezczytność Kierownika Międzygminnego Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim w zakresie rozpatrzenia wniosku o udostępnienie informacji publicznej z dnia 14 października 2019 r.*”. Żądaniem skargi objęto zobowiązanie kierownika Międzygminnego Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim do wykonania wniosku w terminie 14 dni od doręczenia organowi akt oraz do zasądzenia na rzecz Skarżącego zwrotu kosztów postępowania.

Agnieszka Nowicka i Laura Nowicka działające w ramach AG-BUD s.c. samą tylko skargę Stowarzyszenia (bez wymienionych przy niej załączników oraz bez akt sprawy) przesyłały do Sądu wraz z pismem „przekazanie akt sprawy”, które sporządzone zostało w dniu 07 lutego 2020 r., a w Urzędzie Poczтовым w Ostrowie Wielkopolskim zostało złożone 10 lutego 2020 r. (k. 14 akt sąd.). W piśmie tym oświadczono, że z daleko idącej ostrożności procesowej, w załączeniu przesyłana jest skarga na bezczynność Kierownika Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim, „która została przesłana na adres jej firmy” (k.10 akt sąd.). W piśmie z dnia 07 lutego 2020 r. wskazano też, że „skarżący kierując korespondencją na adres firmy” domagali się dostępu do informacji publicznej. Wyjaśniono, że „w swoich pismach skarżący żądali udostępnienia informacji na temat bazy zwierząt, jak również pracowników Międzygminnego Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim, którymi - jak podano - „spółka z oczywistych względów nie dysponuje” (k.11 akt sąd.). Wskazano, że „spółka dysponuje tylko i wyłącznie informacjami dotyczącymi działalności spółki”. Ponadto wskazano, też, że odmówiono udostępnienia żądanych informacji gdyż nie są one informacją publiczną. Podkreślono również, że Skarżący „bezzasadnie złożyli skargę na bezczynność nieistniejącego podmiotu”.

Pismem sporządzonym 23 września 2020 r. Agnieszka Nowicka przekazała Sądowi dokumentację akt sprawy, z której wynika, że Ostrowskie Stowarzyszenie Miłośników Zwierząt złożyło sporządzony 14 października 2019 r. wniosek o udostępnienie informacji publicznej, adresowany do Międzygminnego Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim, skierowany na adres: ul. Pruślińska 3 63-

410 Wysocko Wielkie (kserokopia potwierdzenia jego nadania na ten sam adres w dniu 17 października 2019 r. znajduje się w aktach o sygn. IV SO/Po 7/20).

We wniosku tym zwrócono się o udostępnienie następujących informacji:

1. bazy zwierząt prowadzonej w formie elektronicznej (zawierającej informacje od 1 stycznia 2019 r. do dziś),
2. skanu bazy zwierząt prowadzonej w formie papierowej (zawierającej informacje od 1 stycznia 2019 r. do dziś),
3. danych dotyczących eutanazji oraz śmierci naturalnej zwierząt znajdujące się w książce przeznaczonej do tego celu (obejmującej informacje od 1 stycznia 2019 r. do dziś),
4. bazy zwierząt prowadzonej w formie elektronicznej (zawierającej informacje od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2018 r.),
5. skanu bazy zwierząt prowadzonej w formie papierowej (zawierającej informacje od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2018 r.),
6. dane dotyczące eutanazji oraz śmierci naturalnej zwierząt znajdujące się w książce przeznaczonej do tego celu (obejmującej informacje od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2018 r.),
7. protokołu z eutanazji psów dokonanej 12 sierpnia 2019 r.

Jednocześnie w ramach dostępu do informacji publicznej wniesiono o udostępnienie informacji:

1. ilu pielęgniarzy - osób opiekującymi się zwierzętami i sprawującymi całodobowy nadzór, schronisko zatrudnia obecnie na podstawie umowy o pracę;
2. ilu pielęgniarzy - osób opiekującymi się zwierzętami i sprawującymi całodobowy nadzór, zatrudnionych na umowę o pracę, schronisko zatrudniało:
 - a. w styczniu 2019r.
 - b. w lutym 2019 r.
 - c. w marcu 2019 r.
 - d. w kwietniu 2019 r.
 - e. w maju 2019 r.
 - f. w czerwcu 2019 r.

- g. w lipcu 2019 r.
- h. w sierpniu 2019 r.
- i. we wrześniu 2019 r.

3. na jakiej podstawie schronisko w Święta Bożego Narodzenia oraz 1 listopada otwarte było do godz. 12.00, a nie jak wskazuje umowa do godz. 15.00. Poproszono o przekazanie skanu dokumentu, z którego wynika odstępnie od umowy.

Wniesiono o przesłanie wskazanej informacji w formie skanów dokumentów oraz plików (w przypadku bazy wersji elektronicznej) za pośrednictwem poczty elektronicznej na adres: osmzostrow@gmail.com.

W odpowiedzi na złożony wniosek, pismem z dnia 30 października 2019 r. do Ostrowskiego Stowarzyszenia Miłośników Zwierząt wystosowano „Stanowisko w sprawie udostępnienia informacji” wskazując, że *„działając w imieniu Międzygminnego Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim w związku z wnioskiem o udostępnienie informacji na temat bazy zwierząt, jak również pracowników zatrudnionych w ośrodku”* informuje się, że z pisma z dnia 14 października 2019 r. *„nie wynika legitymacja do działania w imieniu podmiotu mającego uzyskać dostęp do informacji publicznej, zatem na chwilę obecną informacja taka nie może zostać ujawniona”* (k. 18 akt sąd.).

Pismem z dnia 07 listopada 2019 r. Ostrowskie Stowarzyszenie Miłośników Zwierząt ponowiło swój wniosek z dnia 14 października 2019 r. wniosek o udostępnienie informacji publicznej (k.19 akt sąd.).

W odpowiedzi na pismo Stowarzyszenia, pismem z dnia 05 grudnia 2019 r. przedstawiono „Stanowisko w sprawie udostępnienia informacji” wskazując, że w kierowanym do Stowarzyszenia piśmie z dnia 30 października 2019 r. poproszono o nadesłanie dokumentów rejestracyjnych reprezentowanego Stowarzyszenia. W ocenie autorki pisma z dnia 05 grudnia 2019 r. (podpisanej „Nowicka”) *„przesłanie kolejnego pisma z dnia 07 listopada 2019 r. bez wykazania legitymacji osób, które go podpisały nic w sprawie nie zmieniło”. Natomiast „brak wykazania legitymacji do działania w imieniu podmiotu mającego uzyskać dostęp do informacji publicznej powoduje, że na chwilę obecną taka informacja nie może zostać udzielona. Celem*

udzielenia żądanych informacji należy w pierwszej kolejności usunąć w/w brak formalny pisma".(k.21 akt sąd.).

Pismem z dnia 18 grudnia 2019 r. Ostrowskie Stowarzyszenie Miłośników Zwierząt zwróciło się po raz trzeci do Międzygminnego Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim z „Wezwaniem do wykonania wniosku” (k.22 akt sąd.). W piśmie tym zawarto wezwanie do pełnego wykonania wniosku o udostępnienie informacji publicznej z 14 października 2019 r. oraz 07 listopada 2019 r.

Pismem z dnia 23 stycznia 2020 r. opatrzonym pieczętą „AG-BUD s.c. Agnieszka i Laura Nowickie” przedstawiono „Stanowisko w sprawie udostępnienia informacji” w którym osoba podpisana jako „Nowicka” wskazała, że odmawia udostępnienia żądanych informacji ponieważ nie stanowią one informacji publicznej (k.24 akt sąd.).

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 1 § 1 i § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 2167), sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę zgodności z prawem działalności administracji publicznej, która w myśl art. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm. - dalej: "p.p.s.a."), odbywa się na zasadach określonych w przepisach tej ustawy.

W myśl art. 119 pkt 4 p.p.s.a. sprawa może być rozpoznana w trybie uproszczonym, jeżeli przedmiotem skargi jest beczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania. W trybie uproszczonym sąd rozpoznaje sprawę na posiedzeniu niejawnym w składzie trzech sędziów.

W kwestii wyczerpania środka zaskarżenia, jako warunku formalnego skargi na beczynność w udostępnieniu informacji publicznej, należy wskazać, że w orzecznictwie sądów administracyjnych utrwalone jest stanowisko, że skarga na beczynność organu w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej nie musi być poprzedzona żadnym środkiem zaskarżenia na drodze administracyjnej.

Dalej należy wskazać, że w myśl art. 149 § 1 p.p.s.a. sąd, uwzględniając skargę na beczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania przez organy w sprawach określonych w art. 3 § 2 pkt 1-4 albo na przewlekłe prowadzenie postępowania w sprawach określonych w art. 3 § 2 pkt 4a p.p.s.a.:

1) zobowiązuje organ do wydania w określonym terminie aktu, interpretacji albo do dokonania czynności

2) zobowiązuje organ do stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązku wynikających z przepisów prawa;

3) stwierdza, że organ dopuścił się beczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania.

Zgodnie z art. 149 § 1a p.p.s.a. jednocześnie sąd stwierdza, czy beczynność organu lub przewlekłe prowadzenie postępowania przez organ miały miejsce z rażącym naruszeniem prawa. Z kolei § 1b tego przepisu stanowi, że sąd, w przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 1 i 2, może ponadto orzec o istnieniu lub nieistnieniu uprawnienia lub obowiązku, jeżeli pozwala na to charakter sprawy oraz niebudzące uzasadnionych wątpliwości okoliczności jej stanu faktycznego i prawnego. Na podstawie art. 149 § 2 sąd, w przypadku, o którym mowa w § 1, może ponadto orzec z urzędu albo na wniosek strony o wymierzeniu organowi grzywny w wysokości określonej w art. 154 § 6 lub przyznać od organu na rzecz skarżącego sumę pieniężną do wysokości połowy kwoty określonej w art. 154 § 6.

Jednocześnie należy podkreślić, że dla oceny zasadności skargi na beczynność kluczowy jest moment jej wniesienia. Beczynność podmiotu zobowiązanego do udzielenia informacji publicznej ma miejsce wówczas, gdy w prawnie ustalonym terminie podmiot ten nie podjął żadnych czynności w sprawie lub prowadził postępowanie, ale mimo istnienia ustawowego obowiązku nie zakończył go wydaniem w terminie decyzji, postanowienia lub też innego aktu, albo nie podjął stosownej czynności.

W sprawach dostępu do informacji publicznej zakres przedmiotowy wyznacza pojęcie informacji publicznej (art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. 2019, poz. 1429 – u.d.i.p.), zaś zakres podmiotowy -

wykonywanie zadań publicznych przez adresata wniosku (art. 4 ust. 1 u.d.i.p.). Rzeczą organu, do którego wpływa wniosek o udostępnienie informacji publicznej jest załatwienie go w przepisany sposób, czyli udostępnienie informacji, jeśli ją wytworzył bądź jest w jej posiadaniu, albo odmowa lub umorzenie postępowania z przyczyn uregulowanych ustawą, albo wreszcie poinformowanie, że żądane dane nie stanowią informacji publicznej w rozumieniu ustawy.

Odnosząc się do konkretnych okoliczności badanej sprawy, w pierwszej kolejności wskazać trzeba, że prawidłowo wniosek o udzielenie informacji publicznej został skierowany do podmiotu zobowiązanego do udzielenia informacji publicznej. O udzielenie informacji publicznej, pismem z dnia 14 października 2019 r., zwrócono się bowiem do „Kierownika Międzygminnego Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim”. Prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt na mocy Porozumienia Międzygminnego zawartego 30 kwietnia 2004 r. w sprawie powierzenia Gminie Miasto Ostrów Wielkopolski zadania i określenia uprawnień i obowiązków przy realizacji wspólnego przedsięwzięcia pod nazwą "Budowa międzygminnego schroniska dla bezdomnych zwierząt" i jego prowadzenie z lokalizacją na gruntach wsi Wysocko Wielkie Gmina Ostrów Wielkopolski. (Dz.Urz. Woj. Wlkp. 2004 nr 100, poz. 2019) zostało powierzone Gminie Miasto Ostrów Wielkopolski. Następnie na mocy umowy nr WRM.RZP.272.048.2018 zawartej 31 grudnia 2018 r. prowadzenie tego Schroniska w 2019 r. powierzyło osobie fizycznej: Agnieszce Nowickiej prowadzącej wówczas działalność gospodarczą pod firmą "Firma Projektowo Usługowo Wykonawcza Agnieszka Nowicka" (k.100 akt sąd.). Ponad wszelką wątpliwość wniosek o udostępnienie informacji publicznej z dnia 14 października 2019 r. adresowany do „Kierownika Międzygminnego Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt” trafił do Agnieszki Nowickiej, która na ten wniosek – „działając w imieniu Międzygminnego Schroniska dla bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim” odpowiedziała (k. 18 akt sąd.). Zaakcentować należy, że sama Agnieszka Nowicka nie miała żadnych wątpliwości co do tego, że jest adresatem wniosku skierowanego do „Kierownika Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim” i we wszystkich kierowanych do Stowarzyszenia pismach (z dnia 30 października 2019 r., 05 grudnia 2019 r. oraz 23 stycznia 2020 r.) wprost wskazywała, że odpowiada „działając w imieniu Międzygminnego Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim”. Jak wynika z akt sprawy, w ramach

zawartej w 2018 r. umowy Agnieszka Nowicka zobowiązała się do prowadzenia w 2019 roku Międzygminnego Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim (§ 1 ust. 1 tej umowy), prowadzenia ewidencji elektronicznej i papierowej bezdomnych zwierząt trafiających do schroniska (§ 1 ust. 2 pkt 8), zawierającej m.in. datę śmierci z podaniem przyczyny (lit. f); usypiania w sposób humanitarny zwierząt nieuleczalnie chorych i ślepych miotów (§ 1 ust. 2 pkt 9), wyznaczenia następujących godzin otwarcia dla odwiedzających i interesantów „w soboty, niedziele i święta: 12-15” (§ 1 ust. 2 pkt 21). Jednocześnie w § 4 ust. 1 i 2 umowy postanowiono, że za wykonywanie przedmiotu zamówienia Gmina Miasto Ostrów Wielkopolski zobowiązuje się zapłacić Agnieszce Nowickiej wynagrodzenie w kwocie 39.900,00 brutto miesięcznie za każdy miesiąc trwania umowy, a kwota ta będzie obejmowała m.in. koszty zatrudniania pracowników. W § 5 ust. 4 pkt umowy Agnieszka Nowicka oświadczyła, że osoby opiekujące się zwierzętami i sprawujące całodobowy nadzór będą zatrudnione wyłącznie na podstawie umowy o pracę, a w przypadku podwykonawcy, przez podwykonawcę. Należy podkreślić, że Sąd dostrzega, że wniosek, jak i skarga zostały literalnie skierowane do „Kierownika Międzygminnego Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim”. Kwestia ta pozostaje poza sporem. Należy zauważyć, że jak wynika z nadesłanego do akt sprawy i potwierdzonego za zgodność z oryginałem Regulaminu Międzygminnego Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim (k.157 akt sąd.), w Schronisku tym funkcjonuje „Kierownik”, któremu powierzono określone obowiązki, przy czym „informacji dotyczących funkcjonowania schroniska udziela Kierownik lub pracownik przez niego wyznaczony informując o tym Urząd Miejski w Ostrowie Wielkopolskim” (§ 11 ust. 5 Regulaminu - k. 162 akt sąd.). W następnej kolejności należy wskazać, że jak Sądowi wiadomo z urzędu, sama Agnieszka Nowicka wskazywała, że jest "Kierownikiem Schroniska" (dopisek na potwierdzeniu odbioru korespondencji skierowanej do Kierownika Międzygminnego Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim – k.37 akt o sygn. IV SO/Po 7/20), jakkolwiek w piśmie z dnia 23 września 2020 r. podnosi, że „nie działa w imieniu Kierownika Międzygminnego Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim, albowiem wg jej wiedzy – takiego podmiotu nie ma" (k. 15 akt sąd).

Sformułowanie przepisu art. 4 ust. 1 u.d.i.p. stanowiącego, że obowiązane do udostępniania informacji publicznej są władze publiczne oraz inne podmioty

wykonujące zadania publiczne „w szczególności” obejmujące wymienione podmioty oznacza, że każdy podmiot jest zobowiązany do udostępnienia informacji publicznej, jeżeli wykonuje zadania publiczne lub dysponuje majątkiem publicznym (por. uchwała NSA z dnia 11 maja 2005 r. sygn. I OPS 1/05). Jednocześnie w każdej sprawie przed organem władzy publicznej obowiązuje zasada, zgodnie z którą błędne oznaczenie sprawy (czy też organu) nie powinno pociągać za sobą automatycznie odmowy jej rozpoznania przez organ. Dlatego też, w ocenie Sądu w składzie sprawę niniejszą rozpoznającego, prawidłowo wniosek Stowarzyszenia z 14 października 2019 r. o udzielenie informacji publicznej został skierowany do podmiotu zobowiązanego do udzielenia informacji publicznej.

Z przekazanej Sądowi dokumentacji wynika, że Schronisko powstało ze środków publicznych przekazanych przez gminy będące stronami Porozumienia Międzygminnego zawartego 30 kwietnia 2004 r. w sprawie powierzenia Gminie Miasto Ostrów Wielkopolski zadania i określenia uprawnień i obowiązków przy realizacji wspólnego przedsięwzięcia pod nazwą "Budowa międzygminnego schroniska dla bezdomnych zwierząt" i jego prowadzenie z lokalizacją na gruntach wsi Wysocko Wielkie Gmina Ostrów Wielkopolski. (Dz.Urz. Woj. Wlkp. 2004 nr 100, poz. 2019 – dalej jako: „Porozumienie” – por. § 3 ust. 2). Każda z gmin będących stroną tego Porozumienia zobowiązała się do pokrywania kosztów związanych z prowadzeniem tego schroniska (§ 3 ust. 1 zd. 1 Porozumienia). Kwestią bezsporną pozostaje, że w 2019 r. koszty prowadzenia Międzygminnego Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim były finansowane ze środków publicznych. Wprost zostało to wskazane w umowie z 31 grudnia 2018 r. nr WRM.RZP.272.048.2018 (k.78 akt sąd.). Poza sporem pozostaje ponadto, że Agnieszka Nowicka zgodnie z umową w 2019 r. świadczyła usługę polegającą na prowadzeniu Międzygminnego Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim, a w konsekwencji to na niej ciążył na niej obowiązek udzielenia informacji publicznej na temat realizacji wykonywanych przez nią zadań publicznych oraz powierzonego jej majątku publicznego.

W tym kontekście należy zwrócić uwagę, że zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywanie należy do zadań własnych gminy (art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt, Dz.U. z 2020, poz. 683 – daje

jako: u.o.z.), finansowanych z budżetu gminy. Potwierdzają to przepisy ustawy o ochronie zwierząt. Zgodnie z art. 11a ust. 1 tej ustawy, w celu realizacji tych zadań publicznych rada gminy określa, w drodze uchwały, corocznie program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Program ten obejmuje m.in.: zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt, odławianie bezdomnych zwierząt oraz poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt (art. 11a ust. 2 pkt 1, 3 i 5). Stosownie do ust. 4 art. 11a u.o.z. realizacja zadań, o których mowa w ust. 2 pkt 3-6, może zostać powierzona podmiotowi prowadzącemu schronisko dla zwierząt. Program, o którym mowa w ust. 1, zawiera wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków. Koszty realizacji programu ponosi gmina (art. 11a ust. 5 u.o.z.).

Wobec powyższego, w ocenie Sądu, informacje dotyczące prowadzonych przez schronisko dla zwierząt baz zwierząt, ich eutanazji oraz dysponowania środkami publicznym przeznaczonymi na zatrudnienie osób opiekujących się zwierzętami i sprawujących całodobowy nadzór nad nimi, na podstawie umowy o pracę; a także dotyczących funkcjonowania Schroniska stanowią informację publiczną. Skarżące Stowarzyszenie zwróciło się bowiem de facto o informację w jaki sposób są realizowane zadania własne gminy w zakresie zapobiegania bezdomności i zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom oraz dysponowania środkami publicznym, przekazanymi na ten cel Agnieszce Nowickiej. Nie sposób zatem zgodzić się z argumentacją jakoby informacje wskazane we wniosku z dnia 14 października 2019 r. - którego zgodnie z literalnym brzmieniem skarga dotyczy - nie stanowiły informacji publicznej.

Podkreślić należy, że Agnieszka Nowicka nie miała prawa domagać się wykazania interesu prawnego do uzyskania informacji publicznej, ani od jego wykazania uzależniać udzielenia żądanych informacji. Na podstawie art. 2 ust. 1 i 2 u.d.i.p., każdemu przysługuje prawo dostępu do informacji publicznej, a od osoby wykonującej to prawo nie wolno żądać wykazania interesu prawnego lub faktycznego, ani też stosować praktyk i procedur utrudniających dostęp do informacji publicznej (por. I. Kamińska, M. Rozbicka-Ostrowska, Ustawa o dostępie do informacji publicznej, Komentarz, Warszawa 2012, uw. 1 do art. 3, s. 53).

Udzielenie informacji publicznej, na wniosek według art. 13 ust. 1 u.d.i.p., winno to nastąpić bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, z zastrzeżeniem ust. 2 i art. 15 ust. 2, które to wyjątki nie zachodzą w rozpatrywanej sprawie. W sprawie tej wniosek Stowarzyszenia skierowany został do Kierownika Międzygminnego Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim w październiku 2019 r., zaś odpowiedzi na niego nie udzielono do dnia rozpoznawania sprawy przez Sąd.

Wobec powyższego na mocy art. 149 § 1 pkt 1 P.p.s.a., w pkt. 1 sentencji wyroku Sąd zobowiązał Agnieszkę Nowicką prowadzącą Międzygminne Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim do załatwienia wniosku Stowarzyszenia z dnia 14 października 2019 r. w terminie 14 dni, od dnia otrzymania odpisu prawomocnego wyroku.

Niewątpliwie czternastodniowy, wskazany wyżej termin nie został w tym wypadku dotrzymany, co skutkuje koniecznością przypisania Agnieszce Nowickiej prowadzącej Międzygminne Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim beczynności, o czym Sąd orzekł w pkt 2 wyroku na podstawie art. 149 § 1 pkt 3 P.p.s.a. Obligatoryjnym było też dokonanie przez Sąd oceny w zakresie charakteru beczynności, której dopuściła się Agnieszka Nowicka prowadząca Międzygminne Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim .

Zdaniem Sądu, beczynność w niniejszej sprawie miała rażący charakter. W orzecznictwie sądowym przyjmuje się, że takiej kwalifikacji można dokonać wówczas, gdy chodzi o wadliwość o szczególnie dużym ciężarze gatunkowym, takim jak oczywiście lekceważący stosunek organu do złożonego wniosku strony, duże natężenie braku woli organu w załatwieniu wniosku, działanie organu wbrew określonym standardom, bez jakiegokolwiek usprawiedliwienia dla takiej praktyki. O tym, czy beczynność organu miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa, decydują wszystkie okoliczności z tym związane, w tym także czas trwania tejże beczynności (tak np. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 6.02.2020 r., I OSK 3918/18). Kryterium rażącego naruszenia prawa wskazuje zatem na znaczny stopień nasilenia stanu bezprawności, działanie wbrew określonym standardom bez żadnego usprawiedliwienia dla takiej praktyki, odstępstwo od prawnych wymogów

bez jakiegokolwiek przyczyny (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z 24.09.2019, II SAB/GI 44/19).

W okolicznościach badanej sprawy, od czasu złożenia wniosku przez Stowarzyszenie o udzielenie informacji publicznej upłynął ponad rok. Pomimo aktywnej postawy Stowarzyszenia, przesyłającego kolejne pisma (z listopada i grudnia 2019 r.) stanowiące wezwanie do udzielenia wnioskowanej informacji publicznej, Agnieszka Nowicka prowadząca Międzygminne Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim odmówiła udzielenia informacji. Ponadto, w korespondencji z Sądem Agnieszka Nowicka utrzymywała, że korespondencja do Kierownika Międzygminnego Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim była kierowana na adres „jej firmy”, podczas gdy przeczą temu zarówno wniosek z dnia 14 października 2019 r. (k. 16 akt sąd.), jak i dowód jego nadania (k. 57 akt sąd. w sprawie o sygn. IV SO/Po 7/20), jak też treść skargi i koperta w której została ona nadana (k. 75 akt sąd.). Agnieszka Nowicka wskazywała też na „nieistnienie podmiotu któremu zarzuca się bezczynność” (k. 10 akt sąd.) podczas gdy istnieje zarówno prowadzone przez nią Międzygminne Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim, jak i kierownik tego schroniska. Agnieszka Nowicka, jakkolwiek podejmowała korespondencję kierowaną do „Kierownika Międzygminnego Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim” (czego dowodzą również akta sądowe) i odpowiadała na pisma skarżącego Stowarzyszenia wskazując, że „*Działa w imieniu Międzygminnego Schroniska dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim*”, to przekazując skargę do Sądu wskazywała na „*nieistnienie podmiotu, któremu zarzuca się bezczynność*”. Podnoszone przez Agnieszkę Nowicką twierdzenia co do nieistnienia podmiotu któremu zarzuca się bezczynność, przy jednoczesnym stopniowym nadsyłaniu dokumentów spowodowały utrudnienie i wydłużenie prowadzonego przez Sąd postępowania wyjaśniającego niezbędnego do załatwienia sprawy, a w konsekwencji wydłużenie oczekiwania Stowarzyszenia na zobowiązanie Agnieszki Nowickiej do załatwienia jego wniosku z 2019 r. Dlatego Sąd w pkt 3 wyroku uznał, że bezczynność Agnieszki Nowickiej prowadzącej Międzygminne Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa.

Z uwagi jednak na fakt, że niniejsza sprawa jest jedyną zawisłą dotąd przed tutejszym Sądem sprawą dotyczącą bezczynności Agnieszki Nowickiej prowadzącej Międzygminne Schronisko dla Bezdomnych Zwierząt w Wysocku Wielkim, a prowadząca Schronisko osoba fizyczna nie miała wsparcia, w jakie co do zasady jest wyposażony profesjonalny organ administracji publicznej, dysponujący fachowym personelem, Sąd nie uznał za celowe orzec z urzędu o wymierzeniu grzywny lub o zasądzeniu sumy pieniężnej. Żądania takiego nie zawarto również w skardze.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w pkt 4 wyroku zaliczając do nich kwotę wpisu od skargi w wysokości 100 zł, uiszczonego przez Stowarzyszenie i zasądzając ją na podstawie art. 200 P.p.s.a. od organu na rzecz strony skarżącej.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem

A handwritten signature in black ink, partially obscured by a grey rectangular redaction box. The signature appears to be a stylized name.